

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: RK-7Er/504/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915203748
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:5915203748.3

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v exekučnej veci oprávneného : A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXXX, E. proti povinnej : F. B., nar. XX. X. XXXX, bytom C. D. XXXX, E., vedenej u povereného exekútora JUDr. Jaromíra Pavlíka, exekútorský úrad so sídlom Nám. A. Hlinku 54, Ružomberok, pod sp. zn. : EX 627/2015, o vymoženie sumy 1.040 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, takto

rozhodol:

rozhodol:

I. Exekúciu **zastavuje**.

II. Poverený súdny exekútor JUDr. Jaromír Pavlík, exekútorský úrad, so sídlom Nám. A. Hlinku 54, Ružomberok má voči Okresnému súdu Liptovský Mikuláš **nárok** na náhradu trov exekúcie v rozsahu 100%, s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

1. Pred súdnym exekútorom JUDr. Jaromírom Pavlíkom sa 19. 6. 2015 začalo exekučné konanie pod sp. zn. : EX 627/2015 o vymoženie omeškaného výživného od 1. 5. 2014 do 30. 6.2015 vo výške 1.040 eur. Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 3. 4.2013 sp. zn. : 2P/104/2012, ktorým súd schválil uzatvorenú rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa povinná zaviazala od 2. 10. 2012 prispievať na výživu vtedy mal. oprávneného zvýšeným výživným vo výške 90 eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca vtedajšieho mal. oprávneného, s tým zameškané zvýšené výživné, ktoré vzniklo povinnej za dobu od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku vo výške 358,20 Eur sa povinná zaviazala zaplatiť k rukám otca vtedajšieho mal. oprávneného v lehote do 30. 4. 2013. Tento súdny exekútor začal vykonávať exekúciu po získaní poverenia od Okresného súdu Ružomberok č. 5508 038099 z 10. 7. 2015, ktoré bolo udelené na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné od 1. 5.2014 do 30. 6. 2015 vo výške 1.040 eur a trov predchádzajúceho konania vo výške 0 eur a trov exekúcie.

2. Dňa 3. 1. 2024 bola táto exekučná vec pod sp. zn. : RK - 7Er/504/2015 pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Danielovi Marciánovi.

3. Dňa 12. 2. 2024 poverený súdny exekútor doručil na tunajší súd podnet na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinnej nestačí ani úhradu trov exekúcie, pričom pre prípad zastavenia exekúcie si uplatnil nárok na trovy exekúcie s poukazom § 203 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. 3. 2017, pričom uviedol, že v rámci exekučného konania vymohol sumu 587,10 eur (z toho na istinu sumu 446,21 eur, na odmene 94,67 eur a na hotových výdavkoch 46,22 eur.) Poverený exekútor pritom poukázal na to, že zo sumy 446,21 eur ako sumy vymoženej na

úhradu istiny, predstavuje odmena v sadzbe 20% sumu 89,50 eur + DPH vo výške 20% z tejto sumy vo výške 17,90 eur, teda spolu odmena aj s DPH vo výške 107,40 Eur, pričom povinný z toho uhradil na odmene 94,67 eur (odmena - 78,90 Eur a 20% DPH z tejto sumy vo výške 15,77 eur) a teda k úhrade na odmene, tak ostáva (aj s DPH) suma 12,73 eur (107,40 eur - 94,67 eur.) Súdny exekútor pritom výslovne uviedol, že hotové výdavky si neuplatňuje.

4. Podľa § 243 h) ods. 1, prvej vety Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov (účinného k dátumu vydania tohto uznesenia) ak tento zákon v § 243 i) až 243 k) neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení účinnom do 31. 3. 2017 (ďalej len "EP") exekúciu súdu zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

6. Podľa § 58 ods. 1 EP exekúciu zastaví súd na návrh, alebo aj bez návrhu.

7. Z judikatúry Ústavného súdu SR (viď I. ÚS 398/2012, III. ÚS 185/2012), ale aj z názorov právnej vedy (viď JUDr. Marek Števíček, PhD., Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, článok : "Postavenie a funkcia inštitútu súdneho exekútora v systéme orgánov ochrany práva Slovenskej republiky v kontexte hrozby tzv. súkromnej justície") vyplýva, že súdny exekútor poverený exekučným súdom na vykonanie exekúcie tvorí súčasť súdnej moci, má postavenie orgánu verejnej moci, je predĺženou rukou súdu. Postavenie exekútora si nie je možné zamieňať s inými slobodnými povolaniami akým je napríklad advokát. Exekútor má postavenie účastníka konania len pokiaľ ide o trovy exekúcie, inak je orgánom verejnej moci (podobne ako notár poverený súdom konať v dedičskom konaní ako súdny komisár.) Poverený exekútor tunajšiemu súdu oznámil, že po vykonanom šetrení zistil, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie. Toto písomné oznámenie povereného exekútora (vzhľadom na jeho vyššie uvedené postavenie) bolo pre exekučný súd dostatočným dôkazom o týchto skutočnostiach. Exekučný súd si nemusí overovať správy inej zložky justičného systému. Opačný prístup by viedol k absurdným záverom a bol by aj v rozpore s hospodárnosťou konania. Poverený exekútor nesie zodpovednosť za správnosť údajov uvedených v jeho správach určených exekučnému súdu. Podľa Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov) sa za dôkazy považujú aj správy a vyjadrenia orgánov verejnej moci. Exekučný súd mal teda z vyššie uvedenej správy povereného exekútora ako orgánu verejnej moci za preukázané, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, pričom oprávnený uvedenú skutočnosť a závery povereného exekútora nenamietal, a preto súd aj bez návrhu (ex offa) na základe uvedeného podnetu povereného exekútora podľa § 57 ods. 1 písm. h) EP v spojení s § 58 ods. 1 EP rozhodol o zastavení tejto exekúcie.

8. O nároku na náhradu trov exekúcie povereného exekútora exekučný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 203 ods. 2 EP, keď ich náhradu priznal proti Okresnému súdu Liptovský Mikuláš. Pri postupe, na základe ktorého súd rozhodol len o nároku na náhradu trov, s tým, že o výške trov rozhodne osobitným uznesením poverený súdny úradník, vychádzal exekučný súd z koncepcie aktuálnej úpravy rozhodovania o náhrade trov konania, ktorá s cieľom odbremenenia sudcu od počítania trov konania, rozdelila procesný postup v rámci súdu prvej inštancie spôsobom uvedeným v ust. § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP. Táto právna úprava je vo vzťahu k § 200 ods. 5 EP charakteru "lex posterior" (neskorší zákon, ktorý ruší skorší zákona), pretože znenie § 200 ods. 5 EP je súčasťou exekučnej úpravy už od 1. 9. 2005 (v tom čase bolo zaradené do ustanovenia § 200 ods. 2 EP.) Z uvedeného dôvodu súd rešpektoval CSP sledovanú dvojfázovosť aj v exekučnom konaní, keď je zo strany súdu najprv vydané rozhodnutie o (základe) nároku na náhradu trov konania, a až následne o jeho výške rozhodne príslušný súdny úradník. V tejto súvislosti exekučný súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. : 6CoE/18/2017 z 31. 05. 2017. Okresný súd tiež odkazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. : IV. ÚS 202/2018 a IV. ÚS 187/2018, v ktorých sa konštatuje, že "súčasná právna úprava, ktorá neumožňuje v konaní pred všeobecnými súdmi korigovať nesprávne (nezákonné) rozhodnutie prvostupňového súdu o výške trov konania, ktoré z povahy veci podlieha ústavnej ochrane v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy, zbytočne zaťažuje ústavný súd rozhodovaním o veciach, ktoré by inak mali byť z hľadiska jeho ústavného postavenia a priori z jeho právomoci vylúčené". V duchu týchto úvah tak dospel exekučný súd k záveru o potrebe "rozdelenia" rozhodovania o náhrade trov exekúcie do dvoch fáz tak, ako to koncepčne zakotvil Civilný sporový poriadok. Iným postupom sa totiž bráni účastníkom exekučného konania dosiahnuť nápravu prípadných pochybení v postupe okresného súdu ešte na úrovni rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v troch vyhotoveniach písomne, v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Liptovský Mikuláš, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- i)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.